

Bruksela, dnia 3 marca 2018 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie z międzyparlamentarnego posiedzenia komisji nt. Globalne porozumienie ONZ w sprawie uchodźców i migrantów oraz rola parlamentów

Bruksela, 27 lutego 2018 r.

W dniu 27 lutego br. odbyło się w Parlamencie Europejskim międzyparlamentarne posiedzenie komisji nt. Globalne porozumienie ONZ ws. uchodźców i migrantów oraz rola parlamentów.

W posiedzeniu tym stronę polską reprezentowali przedstawiciele Senatu RP: Senator **Robert Mamątow** - przewodniczący Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji i Senator **Łukasz Mikołajczyk** - członek Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji oraz Sejmu RP – Poseł **Jacek Kurzępa**.

1. Wstęp

Nowojorska deklaracja w sprawie uchodźców i migrantów przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych we wrześniu 2016 r. stanowi ważny krok w kierunku globalnej solidarności z uchodźcami i migrantami. Zawiera ona zbiór zasad i zobowiązań, które mają zapewnić im lepszą ochronę.

W dwóch załącznikach do deklaracji przewidziano, że w stosownym czasie w porozumieniu z państwami i innymi zainteresowanymi stronami przeprowadzone zostaną negocjacje. Negocjacje i konsultacje mają na celu przyjęcie w 2018 r. dwóch porozumień globalnych:

- **globalnego porozumienia w sprawie uchodźców** (w tym opracowanie tzw. kompleksowych ram działań na rzecz uchodźców), którego celem będzie wypracowanie sprawiedliwszego podziału obciążenia i odpowiedzialności w zakresie przyjmowania i wspierania uchodźców z całego świata;
- **globalnego porozumienia na rzecz bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji**, którego celem będzie wypracowanie zasad, zobowiązań i wytycznych dotyczących postępowania z migrantami wymagającymi szczególnej ochrony.

Te dwa procesy są w dużym stopniu powiązane, choć są odrębne.

Zadanie opracowania praktycznych aspektów **globalnego porozumienia w sprawie uchodźców** powierzono Wysokiemu Komisarzowi Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców. Wysoki Komisarz przedstawi ostateczny tekst tego porozumienia do zatwierdzenia przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w 2018 r. Celem porozumienia jest osiągnięcie bardziej sprawiedliwszego podziału obciążenia i odpowiedzialności w zakresie przyjmowania i wspierania uchodźców z całego świata. Wstępny projekt porozumienia opublikowano w dniu 31 stycznia br. Projekt ten stanowi podstawę do dyskusji odbywanych przed oficjalnymi rozmowami z państwami członkowskimi ONZ w Genewie, które rozpoczęły się w lutym.

Dyskusje na temat **globalnego porozumienia na rzecz bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji** odbywają się w drodze negocjacji międzyrządowych pod przewodnictwem dwóch mediatorów (z Meksyku i Szwajcarii), odpowiednie wsparcie ma zapewnić sekretarz generalny ONZ, zaś Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji zapewnia wiedzę fachową w kwestiach technicznych i politycznych. Wiosną 2017 r. na specjalną przedstawiciel ds. migracji międzynarodowej sekretarz generalny ONZ mianował Louise Arbour, która będzie również pełnił funkcję sekretarza generalnej konferencji międzyrządowej na temat migracji międzynarodowej planowanej na 2018 r.

W dniu 11 stycznia 2018 r. sekretarz generalny ONZ Antonio Guterres przedstawił sprawozdanie pt. „Making Migration Work for All” [Migracja z korzyścią dla wszystkich],

które ma stanowić wkład w projekt globalnego porozumienia na rzecz bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji oraz związane z nią negocjacje międzyrządowe. Wstępny projekt porozumienia przedstawiono państwom członkowskim ONZ w dniu 5 lutego 2018 r. Końcowy etap negocjacji odbywać się będzie od lutego do lipca 2018 r., a jego celem będzie przedstawienie konferencji międzyrządowej porozumienia na rzecz bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji do zatwierdzenia podczas 72. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ, która odbędzie się w grudniu 2018 r. w Maroku.

Parlament Europejski zwrócił szczególną uwagę na procesy prowadzące do powstawania porozumień globalnych, uznając, że jest to historyczna szansa na wprowadzenie w życie szeregu zasad i zobowiązań w zakresie migracji we wszystkich jej wymiarach.

Już we wrześniu 2016 r. Parlament Europejski wziął udział w spotkaniu na szczycie w sprawie uchodźców i migrantów, podczas którego przyjęto deklarację nowojorską. W szczególności komisja LIBE przyjęła zestaw działań zmierzających do aktywnego zaangażowania i wkładu w proces prowadzący do porozumień globalnych. Od tego czasu różne posiedzenia komisji LIBE były poświęcone omawianiu tych porozumień we współpracy z innymi zainteresowanymi komisjami.

Międzyparlamentarne posiedzenie komisji (na temat globalnych porozumień ONZ w sprawie uchodźców i migrantów oraz roli parlamentów), w którym wzięli udział parlamentarzyści krajowi i posłowie do Parlamentu Europejskiego, miało na celu omówienie treści porozumień globalnych ONZ. Było również okazją do wymiany poglądów na temat stanowisk poszczególnych państw członkowskich oraz do wzmocnienia roli parlamentów w tym procesie. Do udziału w dyskusjach zaproszono agendy ONZ, mediatorów, ESDZ, Komisję Europejską, prezydencję Rady oraz różne zainteresowane strony reprezentujące społeczeństwo obywatelskie.

2. Część pierwsza

Uczestników posiedzenia powitał przewodniczący Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych **Claude Moraes**, wiceprzewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych (AFET) Parlamentu Europejskiego **Andi Cristea** i przewodnicząca Komisji Polityki Zagranicznej Zgromadzenia Narodowego Republiki Bułgarii **Dżema Grozdanowa**.

Komisarz **Dimitris Avramopoulos** (DG HOME Komisji Europejskiej) stwierdził, że globalne porozumienie ma na celu lepsze zarządzanie mobilnością ludzi. Ma to być proces wspólny, budujący zgodę. Zaznaczył, że UE ma dużą rolę do odegrania w procesie zmierzającym do przyjęcia globalnego porozumienia ws. uchodźców i na rzecz bezpiecznej i uporządkowanej migracji. Stwierdził, że niestety USA wycofały się z globalnego porozumienia ONZ ws. migracji pod koniec 2017 r. Przyznał, że w roku 2018 zmniejszyła się liczba osób przybywających do UE w porównaniu z rokiem 2014 r., co świadczy o lepszym zarządzaniu migracją. Poprawiły się również warunki życia migrantów, zwłaszcza w Turcji. Przynotował dane, z których wynika, że liczba osób przymusowo wysiedlonych na świecie to 65 mln 600 tys., co pokazuje, jak wielkim wyzwaniem jest migracja. Konieczne jest zapobieganie nowym konfliktom, reagowanie na nie i zarządzanie przepływami migracyjnymi a przede wszystkim lepsze i bardziej sprawiedliwe dzielenie się odpowiedzialnością między państwami i zapewnienie wsparcia dla krajów przyjmujących migrantów, tj. Turcja, gdzie jest 3 mln uchodźców. Przyznał jednak, że rozwiązanie sytuacji w Syrii zajmie wiele lat i trzeba się na to przygotować. Ważne jest budowanie mechanizmów odpornościowych na kryzysy. Konieczne jest zapewnienie bezpiecznej, legalnej i uporządkowanej migracji i rozróżnienie między legalną i nielegalną migracją. Jeśli chodzi o zapewnienie legalnych ścieżek migracji, to w tym zakresie UE poczyniła istotne postępy. Europejski system relokacji z lipca 2015 r. skutkował faktycznymi relokacjami uchodźców. Ważne jest, by po ich przybyciu rozpoznać najbardziej wrażliwe potrzeby uchodźców, wspierać ich i starać się integrować w społeczeństwie. Uchodźcy mają pozytywny wpływ na gospodarkę, jeśli są zatrudniani legalnie a zarządzanie migracją jest sensowne. Istotne jest również zwalczanie nielegalnej migracji, w tym kontekście ważne są również porozumienia o readmisji zawarte np. z Bangladeszem, Etiopią i Gwineą. Na koniec komisarz podkreślił, że obecna era to era mobilności, mobilność będzie również istotnym aspektem przyszłości i dlatego te dwa globalne porozumienia pojawiają się w odpowiednim momencie.

Wiceprzewodniczący Komisji AFET PE, **Andi Cristea** (S&D, Rumunia) podkreślił, że ważne jest, by wpływ imigrantów był korzystny dla wspólnot ich przyjmujących. W tym celu migracja musi być uporządkowana. Należy chronić migrantów, by nie stali się ofiarami nadużyć – przemytu, nielegalnego zatrudniania, handlu ludźmi. Zawarcie porozumień ma na celu wspólne przyjęcie pewnych zasad, które mają pomóc uporać się z migracją.

3. Sesja pierwsza - Globalne porozumienie w sprawie uchodźców

Volker Türk, zastępca wysokiego komisarza ds. ochrony w biurze UNHCR podkreślił, że porozumienie jest ważne, ponieważ skala i zakres przesiedleń nasiliły się. Porozumienie jest szerokie i oparte o doświadczenia, stawia czoło trwałej luce dotyczącej braku wspólnej

odpowiedzi międzynarodowej na migrację i ma na celu zaangażowanie szerszej grupy państw członkowskich, w celu pomocy krajom szczególnie dotkniętym (Etiopia, Tanzania, Uganda). Kraje goszczące potrzebują dalej idącego zaangażowania.

Leonor Nieto Leon, kierownik działu „Kształtowanie Polityki i Strategia Regionalna” dyrekcji generalnej ECHO B1 z Komisji Europejskiej, podkreśliła, że celem jest zapewnienie, by wspólnoty przesiedlonych żyły godnie. Pogratulowała UNHCR za jego działania. Obecnie przedstawiony komunikat KE jest dostosowany do sytuacji na miejscu. UE uznaje się za stronę konwencji na rzecz uchodźców i popiera globalne struktury na rzecz uchodźców. Najważniejsze jest uporanie się z problemami przesiedleń, solidarność, trwałe rozwiązania, itp.

Aspasia Papadopoulou, starsza doradczyni ds. politycznych w Europejskiej Radzie ds. Uchodźców i Wypędzonych, zwróciła uwagę na szereg pozytywnych elementów we wstępnym projekcie porozumienia. Przede wszystkim podkreśliła istotną zmianę w podejściu wspólnoty – odejście od obozów dla uchodźców na rzecz większej integracji, zapewnienia prawa do pracy dla uchodźców, wzmocnienie relacji z podmiotami działającymi w obszarze rozwoju, jak Bank Światowy, itp. Dodała, że konieczne jest wypracowanie zbiorowej ambicji - zbiorowych ram i celów, wspólnych działań operacyjnych, dzielenia się odpowiedzialnością. Należy ponadto lepiej zdefiniować, co kryje się pod pojęciem „podziału odpowiedzialności”. W jej opinii konieczne jest wspieranie społeczności lokalnych, większe zaangażowanie szerszej grupy krajów i wprowadzenie obowiązku działania a nie tylko ogólnych zaleceń. Ważne jest również, by zakres współpracy był prawdziwie międzynarodowy, ogólnosiątkowy. Wymieniła również szereg istotnych działań, które należy wspierać, w tym: potwierdzenie prawa do azylu i zasady non-refoulement, dostęp uchodźców do wymiaru sprawiedliwości, zapewnienie praw dla uchodźców, system monitorowania i oceny realizacji celów (można je powiązać z celami zrównoważonego rozwoju), wprowadzenie systemu rozliczania państw z realizacji zobowiązań, dostosowanie sieci i struktur pomocy do kontekstu i do regionu, itp.

Ksiądz Fabio Baggia, podsekretarz sekcji ds. migrantów i uchodźców Stolicy Apostolskiej, opowiedział o doświadczeniach lokalnych kościołów, dzięki którym podejmowane działania są skuteczniejsze. Europa humanistyczna, obrończyni praw człowieka, matka narodów, ziemia artystów, wielkich kobiet i mężczyzn, musi odgrywać rolę przewodnią w tym procesie. Kluczowy jest wkład UE i jej państw członkowskich.

Debata z udziałem przedstawicieli parlamentów narodowych i PE oraz Roberta Metsoli i Cecیلیi Kyenge, współsprawozdawców sprawozdania o potrzebie przyjęcia całościowego podejścia UE do problematyki migracji.

Roberta Metsola (EPP, Malta) podkreśliła, że skala zjawiska migracji jest ogromna. Przerażający jest fakt utraty życia przez wielu ludzi w drodze do Europy. Konieczne jest oparcie się na zasadzie solidarności. Należy zwalczać sieci przestępcze. Zaznaczyła, że ludzie uciekający od prześladowań i wojny mają prawo do przyjęcia, jednak konieczna jest relokacja tych, którzy uzyskali prawo do pobytu w UE. W jej opinii unia wartości to unia odpowiedzialności. Najistotniejsze jest zapewnienie legalnych ścieżek migracji i lepsze podejście do relokacji. **Cecilia Kyenge** (S&D, Włochy) zaznaczyła, że globalne porozumienia są historyczną okazją do zrealizowania celów, związanych z zarządzaniem migracją. Konieczne jest podejście holistyczne, przyjęcie wspólnych celów i dzielenie się odpowiedzialnością.

Zsolt Csenger-Zalan (Węgry) zwrócił uwagę na konieczność wzięcia pod uwagę aspektów bezpieczeństwa narodowego. Osoby stanowiące zagrożenie muszą zostać wyłowione w momencie przyjazdu. W opinii Węgier można z tym problemem się uporać, nim migranci dotrą do granic UE. Należy lepiej chronić granice zewnętrzne, prowadzić politykę zawracania migrantów, omówić kwestie ich tranzytu do miejsc bezpiecznych, walczyć z radykalizacją migrantów, etc. Węgry są gotowe współpracować w tym zakresie, lecz ich działania będą nakierowane na zawracanie migrantów a nie na integrację migrantów.

Eleni Stamataki (Grecja) podkreśliła konieczność respektowania przez państwa członkowskie porozumień ONZ i UE i podziału odpowiedzialności. Zwróciła uwagę na bezprecedensowy napływ migrantów do Grecji i Włoch oraz sprzeczne z rozporządzeniem dublińskim zapisy porozumień dotyczące łączenia rodzin. Dodała, że Turcja nie może być uznana za bezpieczny kraj trzeci.

Sarah Jones (Wielka Brytania) podkreśliła, że Wielka Brytania ma długą historię przyjmowania uchodźców. Uchodźcy powinni być obecni przy podejmowaniu decyzji na ich temat. Łączenie rodzin powinno być procesem mniej biurokratyczny. Należy ustalić konkretny kalendarz na podzielenie się odpowiedzialnością. Zwróciła uwagę na sytuację kobiet.

Ana Gomes (S&D, Portugalia) podkreślała, że nie otwierając się na przyływ migrantów umożliwiamy przemyt ludzi. Kraje rozwijające się wzięły na siebie ciężar tego zjawiska, podczas gdy państwa UE nie potrafią się porozumieć. W jej opinii przekazywanie uchodźców do Libii i Syrii jest niemoralne i nieakceptowalne.

Simon Busuttil (Malta) zwrócił uwagę na konieczność rzeczywistego wdrażania porozumień. W jego opinii nie można sobie pozwolić na to, by w ONZ nie przemawiać jednym głosem.

Juan Fernando Lopez Aquilar (S&D, Hiszpania) zwracał uwagę na coraz większy rozdział między stanowiskiem PE i stanowiskiem parlamentów narodowych. Dodał, że parlamenty narodowe powinny domagać się od rządów, by rozszerzyły możliwości legalnego przyjmowania migrantów a nie tylko przez wizy humanitarne.

Jose Cruz Perez Lapazaran (Hiszpania) podkreślał wagę odpowiedzialności i solidarności. W jego opinii przyjęcie jakichkolwiek zasad, ustanawiających obciążenia dla Hiszpanii, Grecji i Włoch – nie będzie dobrym rozwiązaniem.

Jacek Kurzępa (Sejm) powiedział, że Europa jest wrażliwa. Zwrócił uwagę na doświadczenie Ugandy w przyjmowaniu uchodźców i wyraził respekt i szacunek dla tego kraju oraz podkreślił potrzebę wsparcia. W jego opinii solidarność również powinna rozciągać się na dzielenie kosztów aktywności krajów na pierwszej linii, do których docierają imigranci. Dodał, że ochrona międzynarodowa uchodźców jest niezbędna, ale ta ochrona nie może dyskredytować poczucia bezpieczeństwa obywateli państw przyjmujących.

Martin Hebner (Niemcy) powiedział, że stabilność krajów przyjmujących jest ważna a o tym się nie mówi. W Niemczech, wraz z przyływem uchodźców, z których 80% stanowią młodzi mężczyźni, odnotowano masywny wzrost o 50% aktów przemocy i gwałtów na kobietach i dziewczętach. Potrzebne są rozwiązania na poziomie krajowym.

Poseł z Hiszpanii powiedział, że nie należy łączyć migracji z prawem do azylu. Migracja ze względów gospodarczych i klimatycznych nie ma nic wspólnego z uchodźctwem. Konieczne jest wzmocnienie ochrony praw człowieka w krajach pochodzenia i solidarność nie tylko wewnątrz Europy, ale ze strony innych krajów, które są w stanie przyjmować imigrantów a tego nie robią.

Masud Gharakhani (Norwegia) zwracał uwagę na konieczność współpracy w celu zapewnienia sprawiedliwej polityki zwracania osób.

Edita Pfundtner (Słowacja) podkreśliła, że jej kraj proponuje skoncentrowanie się na przyczynach migracji. Nie chce problemów z tych krajów eksportować na Słowację. Konieczne jest wspieranie krajów pochodzenia. Migranci zasługują na wsparcie wspólnoty międzynarodowej.

Veiko Spolitis (Łotwa) zaznaczył, że wszystkiemu winna jest Rosja. W jego opinii „dyktator z Kremla rozgrywa państwa członkowskie przeciw sobie, oszukuje ONZ, OBWE i OECD i

jest źródłem katastrof humanitarnych w Syrii i na Ukrainie. Konieczne jest ukaranie Rosjan, którzy mają konta w naszych bankach, wysyłają dzieci do naszych szkół i żyją bezkarnie”.

4. Sesja druga - Globalne porozumienie na rzecz bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji

Na początku miały miejsce wystąpienia dwóch mediatorów prowadzących konsultacje i negocjacje międzyrządowe w sprawie kwestii związanych z globalnym porozumieniem na rzecz bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji. **Juan José Gomez Camacho**, ambasador i stały przedstawiciel Meksyku przy ONZ w Nowym Jorku, powiedział, że ten dokument nie dotyczy ani promowania, ani potępiania migracji. Jest to wizja ONZ, dotycząca kwestii, którymi powinno się zajmować globalne porozumienie. Druga część to określenie 10 podstawowych zasad, które będą przyświecały ONZ w trakcie negocjacji. Podkreślił suwerenne prawo krajów do definiowania własnej polityki migracyjnej i ustalania, kto może a kto nie przekraczać ich granice. Określono 22 cele, które nie są podzielone na kategorie, gdyż nie chcieli rozczłonkowanego podejścia a raczej koncentrowali się na odpowiednim porządku tych celów. Globalne porozumienie to dokument praktyczny, nakierowany na działania. Na wniosek państw członkowskich wprowadzono schemat działań następczych i przeglądu. Zaznaczył, że lista działań jest bardzo ważna, ale globalne porozumienie nie jest instrumentem globalnie wiążącym. **Jürg Lauber**, ambasador i stały przedstawiciela Szwajcarii przy ONZ w Nowym Jorku, podkreślił, że obecnie trwają negocjacje, jednak delegacje pozytywnie zareagowały na pierwszą wersję dokumentu. Zwrócił uwagę na potrzebę pogłębionej dyskusji z państwami członkowskimi o tym, jak daleko chcą pójść, jeśli chodzi o tworzenie ram globalnych.

Jonathan Prentice, szef biura Louise Arbour, specjalnej przedstawiciel sekretarza generalnego ds. migracji międzynarodowej, podkreślił, że globalne porozumienie jest szansą dla całego pokolenia, by zminimalizować uchybienia z nim związane. Globalne porozumienie ma 4 cechy podstawowe. Przyświeca mu przekonanie, że migracja to zjawisko, które pozostanie a jego wpływ jest pozytywny. Po drugie, migracja to wyzwanie, którego nie można nie zauważyć, z którym trzeba sobie poradzić, szczególnie w kontekście złego zarządzania migracją. Po trzecie, konieczna jest współpraca międzynarodowa. Po czwarte, potrzeba poszanowania suwerenności państw i godności ludzkiej. Porozumienie nie jest wiążące prawnie, ale zakotwiczone w źródłach prawa. Podkreślił, że obawa przed migracją to ksenofobia i podejście niesprawiedliwe i nieuzasadnione. Nie można również odczłowieczać migrantów ekonomicznych. W interesie publicznym jest, abyśmy nie wykluczali całych kategorii ludzi z obszaru ochrony. To przedsięwzięcie ma naturę globalną. Żaden kraj nie jest w stanie prowadzić polityki migracyjnej w izolacji.

Eugenio Ambrosio, dyrektor regionalny ds. UE Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji, podkreślał potrzebę wspólnej wizji migracji i stawienia czoła serii wyzwań o charakterze systemowym. Potrzeba w jego opinii refleksji i podejmowania działań w sposób strukturalny a nie tylko ad hoc. Stwierdził, że „migracja może nam pomóc i nas wesprzeć, jeśli będziemy razem pracować nad wspólną wizją. Wszystkie te procesy nie zdarzają się przypadkiem. Wszyscy jesteśmy migrantami, jest to w naszych genach”.

Następnie głos zabrał pan **Simionow** z grupy roboczej wysokiego szczebla ds. azylu i migracji w Radzie UE w okresie bułgarskiej prezydencji Rady. Podkreślił, że globalne porozumienie ma zapewnić podział odpowiedzialności i uwzględnia wyzwania i zalety migracji. W trakcie fazy konsultacyjnej konieczne jest dołożenie niezbędnych starań, by UE mogła przemawiać jednym głosem.

Maria Ferm (Szwecja) powiedziała, że Szwecja zawsze była otwarta wobec uchodźców i migrantów. Dzięki migracji pojawili się kompetentni pracownicy w sektorach, gdzie ich brakowało. Ludzie uciekają przed wojną, represjami, prześladowaniami i nie można blokować im prawa do azylu. W Szwecji w 2015 r. było 163 tys. osób ubiegających się o azyl. Ich przyjazd doprowadził do wzrostu bezrobocia i przepełnienia w szkołach. Podkreśliła, że konieczna jest migracja bezpieczna, uporządkowana i legalna, co będzie bardzo ważne w kontekście przyszłości. Należy zapewnić solidarne przyjmowanie uchodźców i wsparcie dla krajów „na pierwszej linii frontu”. Zwróciła uwagę na fakt, że relokacja się nasila, ale nie można wprowadzać systemu kontyngentów. Potrzebne jest uporządkowanie migracji i wprowadzenie wiz humanitarnych i krótkoterminowych pozwoleń na pobyt oraz ścieżek legalnej migracji, w tym łączenia rodzin i wstępu na studia wyższe.

Constanța Urbano de Sousa (Portugalia) podkreśliła, że sukces globalnego porozumienia zależy od solidarności i zaangażowania państw. Jedyne 3,5% populacji światowej wywodzi się z migracji. Migracja zawsze występowała, ale dzisiaj to zjawisko złożone. Konieczna jest zmiana spojrzenia na migrację. Dzisiaj obywatele są przekonani, że jest zagrożeniem, wiąże się ze wzrostem przestępczości. W jej opinii globalne porozumienie powinno opierać się na akceptacji, że nie uda się zatrzymać przepływów migracyjnych. Ważne jest poszanowanie praw człowieka. Priorytetem powinno być zwalczanie siatek przestępczych. Kontrole na granicach i ściganie siatek to konieczne działania, ale niewystarczające. Jedyne tworzenie bezpiecznych i legalnych ścieżek migracji jest sposobem na skuteczną walkę z nielegalną migracją. Prawdziwy kryzys, jaki nas czeka, to nie kryzys migracyjny, ale demograficzny. Migracja jest świetną okazją do zagwarantowania postępu i zapewnienia bezpieczeństwa. Potrzebne są inwestycje w działania integracyjne, ale także badanie przyczyn zjawisk migracyjnych i sprawienie, by migracja była opcją a nie jedynym rozwiązaniem. Na koniec

jednak stwierdziła, że tak długo, jak będą perspektywy lepszego życia gdzie indziej, ludzie będą się przemieszczać w poszukiwaniu lepszego życia.

Elena Valenciano i **Augustin Diaz de Mera**, współsprawozdawcy sprawozdania pt. „Rozwiązania dotyczące przepływu uchodźców i migrantów: rola działań zewnętrznych UE” podkreślali zgodnie konieczność współpracy z PE w tym obszarze. Jednak byli zdania, że w tym obszarze więcej można zrobić na poziomie państw członkowskich, niż w PE. Migracja jest tematem, mającym wpływ na przyszłość Europy. Migranci i uchodźcy są elementem wpisującym się w architekturę tego świata. Jednak migracja prowadzi również do wzrostu nacjonalizmu i ksenofobii. Wyrazili nadzieję, że mimo różnic między państwami, uda się wypracować wspólny dokument UE.

Zsolt Csenger-Zalan (Węgry) podkreślił, że pozytywny wpływ migracji jest przesadzony a w ogóle nie mówi się o negatywnym wpływie tego zjawiska. Węgry nie zgadzają się na ten dokument, nie uważają migracji za zjawisko pozytywne, nie chcą zapewnienia bezpiecznych i legalnych dróg migracji, nie zgadzają się z tym, że wszystkie państwa są zobowiązane wspierać migrantów, że trzeba usunąć wszelkie bariery dla migracji, ani z tym, że wszystkie kraje w sposób uregulowany mają zezwalać na ekonomiczną migrację. Ważniejsze jest skoncentrowanie się na usunięciu powodów do migracji. Każdy kraj ma suwerenne prawo do decydowania o tym, kogo wpuścić na swoje terytorium. Dodał, że nie odnosi się do uchodźców objętych konwencją genewską, gdyż to zupełnie inne zagadnienie.

Ana Gomes (S&D, Portugalia) powiedziała, że nie da się zatrzymać migracji za pomocą kontroli granicznych. Można jedynie lepiej zarządzać przepływami migracyjnymi. Migracja jest potrzebna UE i wszyscy z niej korzystamy. Dodała, że w jej opinii wprowadzenie złotych wiz przez Portugalię (warunek – zainwestowanie 1 mln EUR, nabycie nieruchomości za co najmniej 500 tys. euro lub stworzenie 30 miejsc pracy; w 2016 r. przywilej ten poszerzono też o osoby, które nabyły i wyremontowały za co najmniej 350 tys. euro ponad 30-letnią nieruchomość usytuowaną na terenie miejskim; dostali je głównie obywatele Chin i Rosji) to forma „sprzedawania narodowości i prostytuowania się”, stanowiąca zagrożenie dla systemu Schengen.

Edita Pfundter (Słowacja) podkreśliła, że Słowacja jest w stanie wypełnić deficyty na rynku pracy również poprzez migrację, ale z krajów takich jak np. Bułgaria, Rumunia, Serbia. Niektóre państwa członkowskie wybrały swoją drogę, ale nie mogą narzucać innym sposobu przyjmowania migrantów. Skrytykowała „dziwne oświadczenia” przywódców unijnych i stosowanie szantażu wobec tych krajów, które mają inną suwerenną opinię na temat migracji i inne metody radzenia sobie z nią. Zadziwiające jest, że kraje takie jak Węgry, Słowacja i Polska są zmuszane do pewnych działań poprzez odbieranie im środków unijnych.

Marco Giacomini z ESDZ podkreślił, że tylko debata z zaangażowaniem wszystkich stron pozwoli wspólnocie międzynarodowej na przyjęcie dwóch holistycznych porozumień. Partnerstwo i zaangażowanie to nasze główne zasady.

Posłanka **de Sousa** podkreśliła, że państwa członkowskie kierują negocjacjami. Potrzebne jest przywództwo UE w ramach porozumienia globalnego. UE musi być zjednoczona i mówić jednym głosem.

Eurodeputowany **Claude Moraes** zwrócił uwagę na wachlarz opinii, które się pojawiły podczas posiedzenia. Zaznaczył, że państwa członkowskie znajdują się w różnych sytuacjach w związku z migracją – Szwecja, Niemcy, grupa Wyszehradzka, państwa Europy Południowej (Włochy, Grecja, Hiszpania) i że należy te wszystkie opinie wziąć pod uwagę.

Opracowała:
Dr Magdalena Skulimowska